

«Διότι συλλογίσθητε τον υπομείναντα υπό των αμαρτωλώ ν τοιαύτην αντιλογίαν εις εαυτόν, διά να μη αποκάμητε χαινούμενοι κατά τας ψυχάς σας. Δεν αντεστάθητε έτι μέχρις αίματος αγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας, και ελησμονήσατε την νοουθεσίαν ήτις λαλεί προς εσάς ως προς υιούς, λέγουσα, Υιέ μου, μη καταφρονής την παιδείαν του Κυρίου μηδέ αθυμής ελεγχόμενος υπ' αυτού. Διότι όντινα αγαπά Κύριος, παιδεύει και μαστιγώνει πάντα υιόν τον οποίον παραδέχεται. Εάν υπομένητε την παιδείαν, ο Θεός φέρεται προς εσάς ως προς υιούς· διότι τις υιός είναι, τον οποίον δεν παιδεύει ο πατήρ; Εάν όμως ήσθε χωρίς παιδείαν, της οποίας έγειναν μέτοχοι πάντες, άρα είσθε νόθοι και ουχί υιοί, έπειτα τους μεν κατά σάρκα πατέρας ημών είχομεν παιδευτάς και εσεβόμεθα αυτούς· δεν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; Διότι εκείνοι μεν προς ολίγας ημέρας επάιδευσον ημάς κατά την αρέσκειαν αυτών, ο δε προς το συμφέρον ημών, διά να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού. Πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης, ύστερον όμως αποδίδει εις τους γυμνασθέντας δι' αυτής καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης.» (Εβραίους, ιβ' :3-11).

Όλοι περνάμε ή έχουμε περάσει κάποιας μορφής παιδεία στη ζωή μας. Ειδικά όταν ήμασταν παιδιά, δεχόμασταν μια παιδεία, πρώτα από τους γονείς μας και στη συνέχεια από τους δασκάλους μας, είτε αφορούσε την συμπεριφορά μας, είτε τα μαθήματά μας στο σχολείο, ώστε να γίνουμε καλύτεροι.

Στην χριστιανική ζωή, η παιδεία έχει πνευματική έννοια. Έχει ένα σκοπό, ένα εκπαιδευτικό χαρακτήρα, ώστε αφού ο χριστιανός την περάσει με επιτυχία να του αποδώσει 'καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης' όπως μας λέει ο Λόγος του Θεού. Δηλαδή ο κάθε αναγεννημένος χριστιανός, υπομένει την παιδεία με πίστη προς τον Θεό για να αποκτήσει τον καρπό της.

Ο Θεός θέλει να περάσουμε την παιδεία που μας επιτρέπει, για να αυξηθούμε πνευματικά έτσι ώστε να τελειοποιηθούμε και να γίνουμε γνήσια παιδιά και μέτοχοι της αγιότητας Του. Διαβάζουμε σχετικά στον Λόγο Του : **«Και αυτός έδωκεν άλλους μεν αποστόλους,**

άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, ▯ προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το έργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού, εωσού καταστήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού, δια να μη ήμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι και περιφερόμενοι με πάντα άνεμον της διδασκαλίας, διά της δολιότητος των ανθρώπων, διά της πανουργίας εις το μεθοδεύεσθαι την πλάνην, αλλά αληθεύοντες εις την αγάπην να αυξήσωμεν εις αυτόν κατά πάντα, όστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός.»
(Προς Εφεσίους δ:14)

Επομένως η τελειοποίηση των αγίων πραγματοποιείται μέσω των ανθρώπων που ο Κύριος θέτει με τις προαναφερθείσες διακονίες, οι οποίοι μπορούμε να πούμε είναι οι ορατοί λειτουργοί της παιδείας του Κυρίου. Κατά συνέπεια ο κάθε χριστιανός πρέπει να προσευχηθεί ο Πατέρας Θεός να του συστήσει αυτούς που έχει θέσει γι' αυτό το έργο μιας και ο Λόγος του μας λέει **‘δεν είναι δόκιμος όστις συνιστά αυτός εαυτόν, αλλ’ εκείνος τον οποίον ο Κύριος συνιστά’**
(Β’ Κορινθίους ι’:18).

Βέβαια ο αόρατος διδάσκαλος των πιστών, που έχει τον πρώτο ρόλο στη διδασκαλία και ερμηνεία του ευαγγελίου αλλά και στην ενίσχυση και παρηγοριά σε ασθένειες και δοκιμασίες, είναι το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας, το Άγιο Πνεύμα. Σχετικά μας πληροφορεί ο ίδιος ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός: **«ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς ... Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν»**
(Ιωάννης ιδ’:26, ις’:13)

,
όπως και ο απόστολος Παύλος:
« Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών επειδή το τι να προσευχηθώ μεν ως πρέπει δεν εξεύρομεν, αλλ’ αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών διά στεναγμών αλαλήτων»
(Ρωμαίους η’:26).

Όμως αφού ο πιστός διδαχθεί το θέλημα του Κυρίου, ο ίδιος αποφασίζει το αν και κατά πόσο θα το εφαρμόσει. Διαβάζουμε στον Λόγο του Κυρίου: **«Γνωρίζει ο Κύριος τους όντας αυτού, καί ας απομακρυνθή από της αδικίας πας όστις ονομάζει το όνομα του Κυρίου. ▯ Εν μεγάλη δε οικία δεν είναι μόνον σκεύη χρυσά και αργυρά, αλλά και ξύλινα και οστράκινα, και άλλα μεν προς χρήσιν τιμίαν, άλλα δε προς άτιμον. Εάν λοιπόν καθαρίση τις εαυτόν από τούτων, θέλει είσθαι σκεύος τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν.»**
(Β’ Τιμόθεον, β’:19-21).

Ο Θεός θέλει να αφαιρέσουμε κάθε τι που δεν του αρέσει, π.χ ένα πάθος όπως το κάπνισμα, επειδή είναι αμαρτία να μολύνουμε το σώμα που μας έχει δώσει, μιας και το σώμα κάθε πιστού σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη είναι ο ναός του Θεού (Α΄ Κορινθίους γ΄:16,17). Αυτός επεμβαίνει στην επιθυμία που έχουμε προς το κάπνισμα και την «κόβει», αρκεί και εμείς να συγκαταβαίνουμε, δηλαδή να θέλουμε να κόψει το συγκεκριμένο πάθος. Αν Του αντιστεκόμαστε, ο Κύριος δεν μπορεί να παραβλέψει τη θέλησή μας. Όταν βρίσκουμε δικαιολογίες και συνεχίζουμε να καπνίζουμε, ο Θεός μας αφήνει και τότε βέβαια θα θερίσουμε τον καρπό της αμαρτίας μας. Αν δηλαδή αρρωστήσουμε εξ αιτίας αυτού του πάθους, τότε δεν πρέπει να λέμε 'όντινα αγαπά Κύριος, παιδεύει', αλλά να δεχθούμε ότι αυτή η ασθένεια ήταν αποτέλεσμα της έλλειψης σωστής διάκρισης της κατάστασης των εαυτών μας. Κατά συνέπεια πρέπει να μετανοήσουμε και να δεχθούμε στη συνέχεια την παιδεία του Κυρίου για να μη κατακριθούμε με τον κόσμο (Α΄ Κορινθίους ια΄:27-32). Αν βέβαια εμείς προσπαθούμε, με προσευχή και αν είναι δυνατό και με νηστεία, ο Κύριος είναι «υποχρεωμένος» να αφαιρέσει το κάπνισμα αλλά και κάθε είδους αμαρτία. Όπως οι άνθρωποι κλαδεύουν τα κλήματα ώστε να φέρουν περισσότερο καρπό, έτσι και ο Κύριος μας βοηθάει να κόψουμε τις κακές επιθυμίες, οποιεσδήποτε είναι αυτές, όπως επίσης μας βοηθάει να αναπληρώσουμε τις ελλείψεις μας. Αν για παράδειγμα είμαι ελλιπής στην πίστη προς Αυτόν, ο Κύριος θα επιτρέψει δύσκολες καταστάσεις για να προσεύχομαι, να Τον εμπιστεύομαι ώστε βλέποντας στη συνέχεια τις εκβάσεις που κάνει, να αυξάνεται η πίστη μου. Γενικά η πνευματική αύξηση του πιστού γίνεται από τον Πατέρα τον ουράνιο και αυτό το διαβάζουμε στην πρώτη επιστολή προς Κορινθίους: **«Ωστε ούτε ο φυτεύων είναι τι, ούτε ο ποτίζων, αλλ' ο Θεός ο αυξάνων»**

(Α΄ Κορινθίους, γ΄:7). Οπότε ο 'καρπός ειρηνικός δικαιοσύνης' είναι αποτέλεσμα της ενέργειας του Θεού στην ψυχή μας .

Η νοουθεσία, είναι η διδασκαλία, οι εντολές που παίρνουμε απ' ευθείας από το Λόγο του Θεού ή από ανθρώπους που ο Κύριος τους έχει δώσει σχετική διακονία ή από προσωπικές εμπειρίες με τον Κύριο, για επίγνωση. **«Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, υποφέρετε τον λόγον της νοουθεσίας διότι εν συντομία σας έγραψα»**

(Εβραίους, ιγ΄:22) Όταν από μια παιδεία Κυρίου, καταξιωθώ να βγω νικητής, με την χάρη πάντα του Θεού, τότε αυτή η εμπειρία μου γίνεται νοουθεσία, ένα μάθημα πλέον που γνωρίζω εκ πείρας. Η βασική διδασκαλία γίνεται από την Αγία Γραφή και ειδικότερα από την Καινή Διαθήκη όπου μαθαίνουμε τον χαρακτήρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού καθώς και τις εντολές Του. Με συνεχή μελέτη και αφού ζητήσουμε την βοήθεια του Θεού δια της προσευχής ώστε να πράξουμε αυτά που γράφονται τότε είναι εύκολο στο Θεό να μας δώσει την δύναμη να τα πράξουμε

‘διότι ο Θεός είναι ο ενεργώ ν εν υμίν και το θέλειν και το ενεργείν κατά την ευδοκίαν αυτού’

(Φιλιππησίους β΄:13). Από την άλλη όμως για να εκτελεστεί το θέλημα του Κυρίου, χρειάζεται υπομονή

«Διότι έχετε χρείαν υπομονής, δια να κάμητε το θέλημα του Θεού, και να λάβητε την επαγγελίαν»

(Εβραίους, ι´:36). Ο Κύριος να μας φωτίσει όλους στην μελέτη του Λόγου Του και να μας δώσει δύναμη Πνεύματος Αγίου να πράξουμε το θέλημά Του. Αμήν!